

enhver, der har noget Blik for Forholdene i Landet i politisk Henseende, maatte kunne sige sig selv, at det ikke var gennemførligt at kræve en Indskrænkning i en saadan gammel Rettighed paa samme Tid, som der krævedes en forøget Udgift til Skolevæsenet i det hele taget. Det var ikke alene urigtigt i og for sig, men ingen Rigsdagsmand kunde her let komme ud til sine Vælgere og forsvarer at have været med til at foretage et saadant Skridt. Kan det Forslag, der er bragt frem af den ærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, nu endelig skaffe en Løsning, ville vi være glade for, at han har taget Mod til sig og fremsat Forslaget for dette Spørgsmaals Vedkommende i den Form, han har valgt.

Jeg vil ogsaa udtale min Anerkendelse til det meget ærede Ministerium i det hele, fordi det atter har bragt alle Skattelovene frem paa samme Maade som Tilfældet nu har været i de sidste Par Aar. Jeg vil haabe, at vi i den Rigsdagssamling, vi nu have foran os, maa komme til et saa indgaende fortsat Arbejde paa alle disse Skattespørgsmaal, at vi kunne komme til en Løsning. Jeg tillægger det en ganske overordentlig Betydning, at den uretfærdige Fordeling af Skattebyrden her i Landet, som finder Sted under den Ordning, hvorunder vi nu leve, kan blive hævet, at vi kunne komme over til en saadan retfærdig Fordeling af Skatten, som vil kunne opnaas ved disse Forslags Gennemførelse. Det er rigtigt, at man skaber en Lettelse for Hartkornet og for Kommunerne, og det er rigtigt, at man til Gængæld indfører en forøget Beskatning for de Indtægter, der hidtil kun have været i en ringe Grad beskattede til Statsøjemed. Jeg nærer ikke nogen Tvivl om, at et fortsat Arbejde her paa nok skal lykkes. Vel ved jeg, at paa et andet Sted have disse Spørgsmaal ogsaa mødt Modstand, især tidligere ved deres første Fremkomst. Ogsaa dette anser jeg for at være en stor Fejl. Naar jeg har nævnt disse to Spørgsmaal, vil jeg ogsaa yderligere nævne dem som Eksempler, der ere talende for den politiske Tilstand, hvori vi befinde os. Jeg har den Mening, at havde man fra de Lederes Side, som have øvet den Modstand mod disse Skattelove, som jeg her beklager mig over, i rette Tid set, at en saadan Stilling var uholdbar, kunde det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds næppe saaledes som i Dag have glædet sig ved en Valgfremgang som den, Socialdemokratiet har vundet ved det sidste Valg, saa var det

ikke sikkert, at en saadan Fremgang var naaet. Det ærede Medlem kunde efter min Opfattelse meget godt have taget disse Spørgsmaal med, naar han talte om Grundene til den Fremgang for sit Parti, som han glædede sig over. Det kan være, at der er enkelte, der mene, at det er urigtigt, at jeg omtaler disse Spørgsmaal paa den Maade, jeg gør, og jeg skal gerne selv erkende, at det kan være sildigt nok at lukke Brønden, naar Barnet er druknet. Men jeg vil dog gøre det ikke alene ved denne Lejlighed, men ogsaa senere, fordi jeg tror, at det er rigtigt, at man lægger Skylden for den Tilstand, hvori vi befinde os, paa de Skuldre, som med Rette bære den.

Blandt de praktiske Spørgsmaal, som jeg skal omtale, er der et Par Spørgsmaal, som jeg tillige med det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (J. Hage) i flere Aar har interesseret mig for, nemlig om Fiskerihavne i det nordlige Sjælland. Det er mig bekendt, at der har været arbejdet i længere Tid paa at forbedre Havneforholdene baade ved Gilleleje og ved Hundested, og jeg skønner ikke rettere, end at det vil være rigtigt, at vi snart komme til at fremme disse Spørgsmaal. Der lever her en Befolkning, som arbejder strengt, og som paa Grund af Havneforholdene arbejder under meget vanskelige Vilkaar. Jeg vil tillade mig at nævne som Eksempel Hundested, hvor der for nogle Aar siden fandt en ret væsentlig Forbedring Sted, og hvor dette har haft til Følge, at det Antal af Familier, som nu lever af Fiskeri, i disse 4—5 Aar er vokset til det dobbelte. Det er Mennesker, der leve i en beskedne og lille Stilling, som mange Gange skabe sig et meget smukt og godt Hjem, og i det hele taget blive en haardfør og brav Befolkning. Jeg tror, vi bør gøre, hvad vi kunne, for at komme dem i Møde. Men her staa vi over for et Punkt, hvor der er en beklagelig Strid mellem de lærde, nemlig om, hvorvidt det bør være en Øhavn eller Havn med fast Landforbindelse. Ved Hundested opnaede man ved den Lejlighed, jeg har nævnt, at faa omdannet Havnen fra at være en Havn med fast Landforbindelse til en Øhavn, og skønt jeg ikke tør paastaa at være særlig sagkyndig, tillader jeg mig dog at være af en Formening, der er modsat den, som Vandbygningsvæsenet nærer om dette Forhold. Jeg skønner nemlig ikke rettere, end at det Arbejde, som der er gjort, er lykkedes forholdsvis godt. Ganske vist skal der Bekostning til for at opretholde det i den Tilstand, hvori det en